

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. oktober 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Maya Erhard Huniche
Sagsnr.: 2023-0030-9419
Dok.: 2966369

Besvarelse af spørgsmål nr. 1258 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1258 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DD).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1258 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere DR’s podcast ”Det brændte bordel”, og i forlængelse heraf redegøre for omfanget af kvinder i Danmark, der tvinges til prostitution, og hvorfor så få bagmænd bliver dømt for disse kriminelle handlinger?”

Svar:

Menneskehandel er en meget grov forbrydelse, som regeringen tager meget alvorligt. Vi taler om personer, der for at tjene penge udnytter nogle af de i forvejen allermest udsatte mennesker. Det skal vi i sagens natur slå hårdt ned på.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”I sager om menneskehandel efter straffelovens § 262 a vil en tiltalerejsning – som i alle andre typer af sager – forudsætte, at anklagemyndigheden vurderer sig i stand til at løfte bevisbyrden for, at der har været tale om menneskehandel. Er vurderingen omvendt, at bevisbyrden for menneskehandel ikke vil kunne løftes, vil anklagemyndigheden i stedet overveje, om sagen evt. kan henføres under andre relevante bestemmelser, herunder eksempelvis straffelovens § 233, stk. 1, om rufferi, § 262 b om menneskeudnyttelse eller § 282 om åger.

Når der kun er få domfældelser for menneskehandel, skyldes det bl.a., at det ofte vil være svært at løfte bevisbyrden for, at der har været tale om menneskehandel.

I praksis er en af de største udfordringer at få en forklaring fra offeret, der kan underbygge sagen i retten. Vidneforklaringer fra de formodede ofre er ofte det eneste eller vigtigste bevis i sagen.

Det er dog ofte vanskeligt at få offeret til at afgive forklaring, enten fordi den pågældende er bange for bagmanden, eller fordi den pågældende frygter for repressalier, hvis han/hun fortæller politiet, hvad der er sket. I mange tilfælde er ofrene også bange for de danske myndigheder, f.eks. fordi ofrene ikke har lovligt opholdsgrundlag i Danmark, eller fordi de frygter, at de selv kan blive straffet.

Ofrene er desuden ofte udenlandske statsborgere, og de kan i mange tilfælde være forsvundet, inden sagen er færdigefterforsket, fordi de ikke længere er tvunget til at opholde sig i Danmark, ikke har et opholdssted, er uden arbejde eller lignende.

Det kan være meget vanskeligt efterfølgende at finde og afhøre ofre, der befinder sig i udlandet.

Det kan hertil tilføjes, at sager om menneskehandel ofte har international karakter med eksempelvis gerningssteder eller ofre i flere forskellige lande. Sagerne kræver derfor et internationalt politisamarbejde med henblik på bevissikring, opsporing af vidner og udbytte mv., hvilket kan besværliggøre og forlænge behandlingen af sagerne.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen endvidere indhentet en udtalelse fra Ligestillings- og Digitaliseringsministeriet, som har indhentet et bidrag fra Center for Menneskehandel, der har oplyst følgende:

”Center mod Menneskehandel (CMM) fører statistik over personer, der af de danske myndigheder er vurderet udsat for menneskehandel. CMM kan på den baggrund oplyse, at over en ti-årig periode (2013-2022) er 516 kvinder vurderet udsat for menneskehandel til prostitution.”